

Instructiekaart voor leerling/cursist:

Naam:

Datum:

Stagebedrijf:

K ! P

!17.8

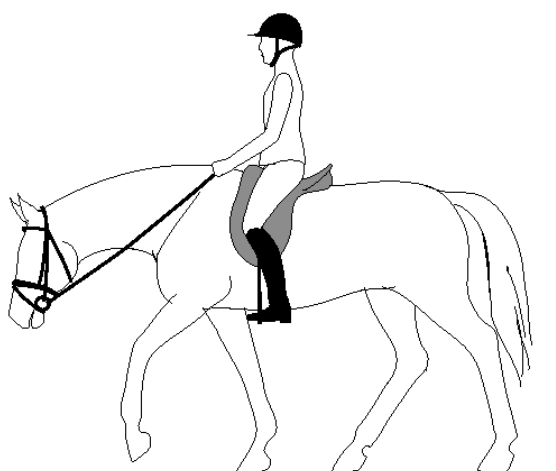
De gevende  
teugelhelp



Exameneis:

## De Gevende Teugelhelp = het vóórgeven van de hand van de ruiter

De gevende teugelhelp vraagt het paard om ruimte **te nemen**. Geven is een actie (hulp) van de ruiter die vraagt om een reactie van het paard. Onder het geven van de teugel wordt verstaan het, zonder het constante contact te verliezen, een rustig openen en/of naar voor brengen van de hand zo dat het contact met de mond nog net onderhouden wordt, waarbij de druk op de teugel een weinig **minder** wordt .



De hand mag, bij bijvoorbeeld het strekken van de hals, meegeven **zover** als dat de elleboog (als vering, schokdemper) nog net licht gebogen kan blijven. **Het strekken van de arm of het zelfs op slot zetten van de arm is te allen tijde (bij geven en nemen) een GROVE fout, deze 'hand' werkt beperkend en gaat tegen vele richtlijnen in.**

Een ruiter **geeft** om het paard te **vragen** wat meer halsvrijheid te **nemen**, zonder de aanleuning of het evenwicht te verliezen.

Wanneer de ruiter het paard nog meer halsvrijheid wil geven en de arm heeft 'alles' gegeven dan laat de ruiter de teugels rustig door de vingers glijden, gebruikt eventueel de ontlastende zit (let op zwaartepunt komt niet naar voor, gewicht van de ruiter blijft boven het zadel). **De ruiter kiest** (niet het paard) hoeveel halsvrijheid hij het paard toestaat te nemen. Dat kan variëren van een paar millimeter de hals verlengen ('neusje eruit rijden') tot op 'de neus aan de grond brengen' en **nog** heeft de ruiter een lichte verbinding en het paard blijft in fijne rustige aanleuning. Dit paard blijft met zijn aandacht bij wat de ruiter vraagt.

Begint het paard zelf meer teugel te pakken (de wakende hand waarschuwt) dan beslist de ruiter acuut (subiet) of hij dit toestaat of dat hij (nog tijdens de actie van het paard) met een voorwaarts drijvend been het paard weer 'aan de hulpen' brengt.